

Štvrtok 10. augusta 2017

195. výročia narodenia Jána Kalinčiaka

Piesne: ES č. 273, 654

Text: Ž 102

„Nech sa to zapíše pre budúce pokolenia a novostvorený ľud chváliť bude Hospodina...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Buď meno Tvoje pochválené až naveky. Amen! Týmto slovami, týmto chválospevom v roku 1846 privítala matka Terézia, rod. Ruttkayová, svojho syna Jána Kalinčiaka na evanjelickej fare v Hornom Záturčí pri Martine po tom, čo mu listom od Ľudovíta Štúra bolo oznámené jeho vyvolenie za profesora a rektora na modranskom gymnáziu. Tu, v prostredí mladých, politikou, kortešačkami (v jeho diele *Reštavrácia*) a túžbou po moci nepoznačených duší začína v praxi rozvíjať svoj nielen národnobuditeľský, ale aj morálno-náboženský profil Slováka. Do srdca nastávajúcej generácie môže tak vstúpiť hodnoty, ktoré ako mládenec získaval od svojho otca – farára pri jeho službe po celom okolí Turca (Dražkovce, Záborie, Jaseno, Lipovec, Vrútky).

Bázeň pred Bohom, pokánie, poznanie Boha, cit pre spoločenstvo cirkvi, pre spravodlivosť a tradíciu viery musia byť základom každej premeny, zmeny alebo stratégie. Bez týchto hodnôt sa každá aj dobre mienená vec môže zvrhnúť na tragédiu. Ak sa zmeny, ktorými v ťažkých časoch národno-osloboditeľských zápasov (1848) mal slovenský ľud prejsť, aby našiel svoju identitu, mali uskutočniť, tak musel stáť najmä na týchto hodnotách. V duchu nášho žalmu povedané: ak mal Izrael znovu uzrieť zašlú slávu Siona, musel ju hľadať u Hospodina (v. 12 – 14). A tieto víťazstvá Božie sa majú stať dedičstvom aj pre nastávajúce generácie. Máme ich opatrovať, odovzdávať, vstúpiť, rozvíjať a transformovať do zrozumiteľnej podoby, aby to tí po nás dobre pochopili a s láskou sa k tomu priznali. Životné dielo Jána Kalinčiaka, najmä jeho zápas za slobodu ducha, je výraznou časťou obrovskej mozaiky Božích dobrodíní, ktoré sme ako národ pod Tatrami smeli a smieme prežívať. Vďaka Bohu za jeho vieru, zápas a tvorbu. Amen.

Modlitba:

Drahý náš Bože, s vďačnosťou spomíname na Tvojho služobníka, ktorého si obdaril múdrosťou, schopnosťami, ale aj túžbou prinášať atmosféru nebeského kráľovstva priamo do diania nášho národa. Do nejstej doby, do ťažkostí a strádania aj týmto, „nefarárskym“, nie celkom cirkevným spôsobom mohlo prísť Tvoje evanjelium. Je to krásny príklad aj pre nás, aby sme ho nasledovali, najmä v dobe, v ktorej je potrebné prehovoriť k človeku cirkevne odcudzenému a stratenému. Daj, aby sme predkami objavené hodnoty viery zachovali budúcemu pokoleniu, svojim deťom, vnúčatám, aby aj im mohol vyrásť nový Sion, nový Jeruzalem a nová nádej, keď to budú potrebovať. Amen.

Mgr. Milan Kubík, zborový farár v CZ ECAV Martin a konsenior Turčianskeho seniorátu